

ЗАКОН

О ОРГАНИЗАЦИЈИ И НАДЛЕЖНОСТИ ДРЖАВНИХ ОРГАНА У СУЗБИЈАЊУ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, ТЕРОРИЗМА И КОРУПЦИЈЕ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се образовање, организација, надлежност и овлашћења државних органа и посебних организационих јединица државних органа, ради откривања, кривичног гоњења и суђења за кривична дела одређена овим законом.

Кривична дела на које се закон примењује

Члан 2.

Овај закон се примењује ради откривања, кривичног гоњења и суђења за:

- 1) кривична дела организованог криминала;
- 2) кривично дело убиство представника највиших државних органа (члан 310. Кривичног законика) и кривично дело оружане побуне (члан 311. Кривичног законика);
- 3) кривична дела против службене дужности (чл. 359. и чл. 361. до 368. Кривичног законика) и кривично дело давање и примање мита у вези са гласањем (члан 156. Кривичног законика);
- 4) кривична дела против привреде (чл. 223, 223а, 224, 224а, 227, 228, 228а, 229, 230, 231, 232, 232а, 233, члана 235. став 4, чл. 236. и 245. Кривичног законика);
- 5) кривично дело тероризам (члан 391. Кривичног законика), кривично дело јавно подстицање на извршење терористичких дела (члан 391а Кривичног законика), кривично дело врбовање и обучавање за вршење терористичких дела (члан 391б Кривичног законика), кривично дело употреба смртоносне направе (члан 391в Кривичног законика), кривично дело уништење и оштећење нуклеарног објекта (члан 391г Кривичног законика), кривично дело финансирање тероризма (члан 393. Кривичног законика) и кривично дело терористичко удруживање (члан 393а Кривичног законика);
- 6) кривична дела против државних органа (члан 322. ст. 3. и 4. и члан 323. ст. 3. и 4. Кривичног законика) и кривична дела против правосуђа (чл. 333. и 335, члан 336. ст. 1, 2. и 4. и чл. 336б, 337. и 339. Кривичног законика), ако су извршена у вези са кривичним делима из тач. 1) до 5) овог члана.

II. ОРГАНИЗАЦИЈА И НАДЛЕЖНОСТ ДРЖАВНИХ ОРГАНА У СУЗБИЈАЊУ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА И ТЕРОРИЗМА

Кривична дела за која поступају државни органи надлежни за сузбијање организованог криминала и тероризма

Члан 3.

Кривична дела за која поступају државни органи надлежни за сузбијање организованог криминала и тероризма су:

- 1) кривична дела из члана 2. тач. 1), 2) и 5) овог закона;
- 2) кривичних дела против службене дужности (чл. 359, 366, 367. и 368. Кривичног законика), када је окривљени, односно лице којем се даје мито, службено или одговорно лице које врши јавну функцију на основу избора, именовања или постављења од стране Народне скупштине, председника Републике, Владе, опште седнице Врховног касационог суда, Високог савета судства или Државног већа тужилаца;
- 3) кривична дела из члана 2. тачка 4) овог закона ако вредност имовинске користи прелази 200.000.000 динара, односно ако вредност јавне набавке прелази 800.000.000 динара;
- 4) кривична дела из члана 2. тачка 6) овог закона ако су извршена у вези са кривичним делима из тач. 1) до 3) овог члана;
- 5) кривично дело прања новца (члан 245. Кривичног законика) у случају ако имовина која је предмет прања новца потиче из кривичних дела из тач. 1) до 4) овог члана.

Државни органи надлежни за поступање у предметима кривичних дела организованог криминала и тероризма

Члан 4.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 3. овог закона надлежни су:

- 1) Тужилаштво за организовани криминал;
- 2) Министарство унутрашњих послова – организациона јединица надлежна за сузбијање организованог криминала;
- 3) Посебно одељење Вишег суда у Београду за организовани криминал;
- 4) Посебно одељење Апелационог суда у Београду за организовани криминал;
- 5) Посебна притворска јединица Окружног затвора у Београду.

Тужилаштво за организовани криминал

Члан 5.

Тужилаштво за организовани криминал надлежно је за поступање у предметима кривичних дела из члана 3. овог закона за територију Републике Србије.

Радам Тужилаштва за организовани криминал руководи Тужилац за организовани криминал (у даљем тексту: Тужилац).

Приликом предлагања кандидата за Тужиоца, односно избора заменика Тужиоца, предност имају кандидати који поседују потребна стручна знања и искуство из области борбе против организованог криминала и корупције.

Ако овим законом није другачије одређено, на Тужилаштво за организовани криминал примењују се одредбе закона којим се уређује јавно тужилаштво.

Организациона јединица надлежна за сузбијање организованог криминала

Члан 6.

Полицијске послове у вези са кривичним делима из члана 3. овог закона обавља Министарство унутрашњих послова – организациона јединица надлежна за сузбијање организованог криминала.

Организациона јединица надлежна за сузбијање организованог криминала поступа по захтевима Тужиоца, у складу са законом.

Министар надлежан за унутрашње послове, уз прибављено мишљење Тужиоца, поставља и разрешава старешину организационе јединице надлежне за сузбијање организованог криминала и доноси акт којим ближе уређује организацију и рад организационе јединице надлежне за сузбијање организованог криминала, у складу са законом.

Посебно одељење Вишег суда у Београду за организовани криминал

Члан 7.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 3. овог закона надлежан је Виши суд у Београду, као првостепени, за територију Републике Србије.

Надлежност из става 1. овог члана врши Посебно одељење Вишег суда у Београду за организовани криминал (у даљем тексту: Посебно одељење Вишег суда за организовани криминал).

Радам Посебног одељења Вишег суда за организовани криминал руководи председник овог одељења.

Председника Посебног одељења Вишег суда за организовани криминал поставља председник Вишег суда у Београду из реда судија распоређених на рад у то одељење, на време од четири године. Председник Посебног одељења Вишег суда за организовани криминал мора имати најмање десет година професионалног искуства у области кривичног права.

Судије у Посебно одељење Вишег суда за организовани криминал распоређује председник Вишег суда у Београду, на време од шест година, уз њихову писмену сагласност. Судија Посебног одељења Вишег суда за организовани криминал мора имати најмање осам година професионалног искуства у области кривичног права.

Изузетно од одредаба Закона о судијама, Високи савет судства може упутити судију из другог суда на рад у Посебно одељење Вишег суда за организовани криминал, на време од шест година, уз његову писмену сагласност. Судија који се упућује мора испуњавати услове из става 5. овог члана.

Приликом распоређивања, односно упућивања у Посебно одељење Вишег суда за организовани криминал, предност имају судије које поседују потребна стручна знања и искуство из области борбе против организованог криминала и корупције.

Председник Вишег суда у Београду ближе уређује рад Посебног одељења Вишег суда за организовани криминал.

Посебно одељење Апелационог суда у Београду за организовани криминал

Члан 8.

За одлучивање у другом степену у предметима кривичних дела из члана 3. овог закона надлежан је Апелациони суд у Београду, за територију Републике Србије.

Надлежност из става 1. овог члана врши Посебно одељење Апелационог суда у Београду за организовани криминал (у даљем тексту: Посебно одељење Апелационог суда за организовани криминал).

Радам Посебног одељења Апелационог суда за организовани криминал руководи председник тог одељења.

Председника Посебног одељења Апелационог суда за организовани криминал поставља председник Апелационог суда у Београду из реда судија распоређених на рад у то одељење, на време од четири године. Председник Посебног одељења Апелационог суда за организовани криминал мора имати најмање 12 година професионалног искуства у области кривичног права.

Судије у Посебно одељење Апелационог суда за организовани криминал распоређује председник Апелационог суда у Београду, на време од шест година, уз њихову писмену сагласност. Судија Посебног одељења Апелационог суда за организовани криминал мора имати најмање десет година професионалног искуства у области кривичног права.

Изузетно од одредаба Закона о судијама, Високи савет судства може упутити судију из другог суда на рад у Посебно одељење Апелационог суда за организовани криминал, на време од шест година, уз његову писмену сагласност. Судија који се упућује мора испуњавати услове из става 5. овог члана.

Приликом распоређивања, односно упућивања у Посебно одељење Апелационог суда за организовани криминал, предност имају судије које поседују потребна стручна знања и искуство из области борбе против организованог криминала и корупције.

Председник Апелационог суда у Београду ближе уређује рад Посебног одељења Апелационог суда за организовани криминал.

Решавање сукоба надлежности

Члан 9.

Сукоб надлежности између редовних судова за поступање у предметима кривичних дела из члана 3. овог закона решава Врховни касациони суд.

Одредба става 1. овог члана примењује се и у случају сукоба надлежности између Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду и других одељења и већа тога суда.

Посебна притворска јединица

Члан 10.

Притвор одређен у кривичном поступку за кривична дела из члана 3. овог закона издржава се у Посебној притворској јединици Окружног затвора у Београду (у даљем тексту: Посебна притворска јединица).

Министар надлежан за правосуђе ближе уређује организацију, рад и поступање са притвореницима у Посебној притворској јединици.

Плате

Члан 11.

Лица која обављају послове и задатке у државним органима из члана 4. овог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду.

Увећање плате лица запослених у Тужилаштву за организовани криминал, Посебном одељењу Вишег суда у Београду за организовани криминал, Посебном одељења Апелационог суда у Београду за организовани криминал и Посебној притворској јединици Окружног затвора у Београду уређује Влада, на предлог министра надлежног за послове правосуђа.

Увећање плате запослених у Министарству унутрашњих послова – организационој јединици надлежној за сузбијање организованог криминала прописује министар надлежан за унутрашње послове.

Право на стаж осигурања са увећеним трајањем

Члан 12.

Судије распоређене у Посебно одељење Вишег суда за организовани криминал и Посебно одељење Апелационог суда за организовани криминал, као и Тужилац и његови заменици, имају право на стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем, и то тако што се 12 месеци проведених на раду у посебним одељењима тих судова, односно Тужилаштву за организовани криминал рачуна као 16 месеци стажа осигурања.

III. ОРГАНИЗАЦИЈА И НАДЛЕЖНОСТ ДРЖАВНИХ ОРГАНА У СУЗБИЈАЊУ КОРУПЦИЈЕ

Надлежни органи за сузбијање корупције

Члан 13.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 2. овог закона, изузев кривичних дела из члана 3. овог закона надлежни су:

- 1) посебна одељења виших јавних тужилаштава за сузбијање корупције;
- 2) Министарство унутрашњих послова – организациона јединица надлежна за сузбијање корупције;
- 3) посебна одељења виших судова за сузбијање корупције.

Посебна одељења виших јавних тужилаштава за сузбијање корупције

Члан 14.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 13. овог закона, надлежна су виша јавна тужилаштва у Београду, Краљеву, Нишу и Новом Саду у којима се образују посебна одељења за сузбијање корупције.

Посебно одељење Вишег јавног тужилаштва у Београду за сузбијање корупције, поступа у предметима за подручје Апелационог суда у Београду.

Посебно одељење Вишег јавног тужилаштва у Краљеву за сузбијање корупције, поступа у предметима за подручје Апелационог суда у Крагујевцу.

Посебно одељење Вишег јавног тужилаштва у Нишу за сузбијање корупције, поступа у предметима за подручје Апелационог суда у Нишу.

Посебно одељење Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду за сузбијање корупције, поступа у предметима за подручје Апелационог суда у Новом Саду.

Руковођење, упућивање и координација рада посебних одељења виших јавних тужилаштава за сузбијање корупције

Члан 15.

Радам посебног одељења вишег јавног тужилаштва за сузбијање корупције из члана 13. овог закона, руководи руководилац одељења кога поставља виши јавни тужилац.

Руководилац одељења и заменици јавног тужиоца постављају се, распоређују, односно упућују у посебно одељење вишег јавног тужилаштва за сузбијање корупције из реда заменика јавних тужилаца.

Приликом постављења руководиоца одељења, односно распоређивања или упућивања заменика јавних тужилаца у посебно одељење вишег јавног тужилаштва за сузбијање корупције, води се рачуна о поседовању потребних стручних знања и искустава из области борбе против привредног криминала и сузбијања кривичних дела против службене дужности и корупције.

За постављење руководиоца одељења, односно упућивање заменика јавних тужилаца у посебно одељење вишег јавног тужилаштва за сузбијање корупције неопходна је сагласност заменика јавног тужиоца у случају да се поставља, односно упућује из јавног тужилаштва у којем није образовано посебно одељење вишег јавног тужилаштва за сузбијање корупције.

Координацију рада посебних одељења виших јавних тужилаштава за сузбијање корупције врши Тужилац.

У циљу координације рада, Тужилац сазива састанке, на којима учествују сви руководиоци посебних одељења, најмање једном месечно.

Организациона јединица надлежна за сузбијање корупције

Члан 16.

Полицијске послове у вези са кривичним делима из члана 13. овог закона обавља Министарство унутрашњих послова – организациона јединица надлежна за сузбијање корупције.

Организациона јединица надлежна за сузбијање корупције поступа по захтеву надлежног вишег јавног тужиоца, у складу са законом.

У оквиру организационе јединице надлежне за сузбијање корупције одредиће се по један полицијски службеник као координатор свих надлежних јединица полиције, ради поступања по захтевима надлежног јавног тужиоца из члана 14. овог закона.

Рокови, начин поступања и начин службене комуникације посебних одељења виших јавних тужилаштава и организационе јединице надлежне за сузбијање корупције уређују се актом који заједно доноси министар надлежан за послове правосуђа и министар надлежан за унутрашње послове.

Министар надлежан за унутрашње послове доноси акт којим ближе уређује рад и организацију организационе јединице надлежне за сузбијање корупције.

Месна надлежност виших судова

Члан 17.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 13. овог закона у првом степену, надлежни су виши судови у Београду, Краљеву, Нишу и Новом Саду, као првостепени.

Виши суд у Београду, поступа у предметима за подручје Апелационог суда у Београду.

Виши суд у Краљеву, поступа у предметима за подручје Апелационог суда у Крагујевцу.

Виши суд у Нишу, поступа у предметима за подручје Апелационог суда у Нишу.

Виши суд у Новом Саду, поступа у предметима за подручје Апелационог суда у Новом Саду.

Посебна одељења виших судова за сузбијање корупције

Члан 18.

У Вишим судовима у Београду, Краљеву, Нишу и Новом Саду образују се посебна одељења за поступање у предметима кривичних дела из члана 13. овог закона (у даљем тексту: посебно одељење вишег суда за сузбијање корупције).

Радам посебног одељења вишег суда за сузбијање корупције руководи председник тог одељења.

Председника посебног одељења вишег суда за сузбијање корупције поставља председник вишег суда из реда судија распоређених на рад у то одељење на време од четири године.

Судије у посебно одељење вишег суда за сузбијање корупције распоређује председник вишег суда, на време од шест година, уз њихову писмену сагласност.

Високи савет судства може упутити судију из другог суда на рад у посебно одељење за сузбијање корупције, на време од шест година, уз његову писмену сагласност. Председник вишег суда ближе уређује рад посебног одељења вишег суда за сузбијање корупције.

IV. СЛУЖБА ФИНАНСИЈСКЕ ФОРЕНЗИКЕ

Члан 19.

У Тужилаштву за организовани криминал и посебним одељењима виших јавних тужилаштава из овог закона може се образовати служба финансијске форензике.

Послове службе финансијске форензике обављају финансијски форензичари.

Финансијски форензичар је лице које помаже јавном тужиоцу у анализи токова новца и финансијских трансакција у циљу кривичног гоњења.

Финансијски форензичар је државни службеник који поседује посебна стручна знања из области финансија, рачуноводства, ревизије, банкарског, берзанског и привредног пословања, а који је завршио и специјализовану обуку у Правосудној академији из области кривичног права.

V. САРАДЊА ДРЖАВНИХ ОРГАНА

Службеници за везу

Члан 20.

Пореска управа - Пореска полиција, Управа царина, Народна банка Србије, Управа за спречавање прања новца, Агенција за привредне регистре, Централни регистар депо и клиринг хартија од вредности, Државна ревизорска институција, Републички геодетски завод, Агенција за борбу против корупције, Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Републички фонд за здравствено осигурање, Републичка дирекција за имовину Републике Србије и Управа за јавне набавке морају да одреде најмање једног службеника за везу, ради остваривања сарадње и ефикаснијег достављања података тих органа и организација Тужилаштву за организовани криминал и посебних одељења виших јавних тужилаштава за сузбијање корупције у циљу кривичног гоњења за кривична дела прописана овим законом.

Изузетно од става 1. овог члана, на захтев надлежног јавног тужиоца, службеници за везу морају бити одређени и у другим органима и организацијама.

У случају потребе, службеници за везу који имају статус државног службеника могу бити привремено премештени у Тужилаштво за организовани криминал и посебно одељење вишег јавног тужилаштва за сузбијање корупције.

У случају из става 3. овог члана премештај се врши на захтев надлежног јавног тужиоца.

Привремени премештај траје најдуже три године.

Решење о привременом премештају доноси орган из кога се запослени упућује, уз писмену сагласност запосленог и надлежног јавног тужиоца.

Ударне групе

Члан 21.

У Тужилаштву за организовани криминал и посебним одељењима виших јавних тужилаштава за сузбијање корупције могу се формирати ударне групе, са циљем да раде на откривању и гоњењу кривичних дела која су предмет рада ударне групе.

Ударна група се образује одлуком Тужиоца, односно одлуком надлежног вишег јавног тужиоца, по прибављеној сагласности Републичког јавног тужиоца.

Одлуком о образовању уређује се састав ударне групе, начин рада, задатак, период за који се образује и друга питања од значаја за рад ударне групе.

Руковођење ударном групом

Члан 22.

Ударном групом која се образује у Тужилаштву за организовани криминал руководи Тужилац или његов заменик.

Ударном групом која се образује у посебном одељењу вишег јавног тужилаштва за сузбијање корупције руководи јавни тужилац, руководилац посебног одељења или заменик јавног тужиоца распоређен у посебно одељење вишег јавног тужилаштва за сузбијање корупције.

Састав ударне групе

Члан 23.

У састав ударне групе именују се чланови из реда запослених у државним и другим органима, зависно од предмета рада утврђеног одлуком о образовању ударне групе.

Запослени из става 1. овог члана могу се именовати у састав ударне групе само уз њихову сагласност и сагласност руководиоца органа из којег се именује запослени.

Запослени из става 1. овог члана може бити потпуно или делимично ослобођен обављања редовног посла у државном и другом органу у којем су запослени, на основу споразума надлежног јавног тужиоца и руководиоца у државном и другом органу.

VI. ОБУКА

Члан 24.

Носиоци правосудних функција који врше функцију у судовима и јавним тужилаштвима, односно њиховим одељењима прописаним овим законом, дужни су да похађају програм сталне обуке коју спроводи Правосудна академија.

Припадници полиције који обављају послове и задатке, у смислу овог закона, дужни су да похађају програм сталне обуке коју спроводи Правосудна академија у сарадњи са другим институцијама.

VII. ПОДАЦИ О ИМОВНОМ СТАЊУ И БЕЗБЕДНОСНЕ ПРОВЕРЕ ЛИЦА

Подаци о имовном стању

Члан 25.

Лица која врше функцију, односно обављају послове и задатке у државним органима и посебним организационим јединицама из чл. 4. и 13. овог закона, дужна су да пре ступања на функцију, односно рад, доставе Агенцији за борбу против корупције, у писаној форми, потпуне и тачне податке о својој

имовини и имовини супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству.

Евидентирање и проверу података из става 1. овог члана врши Агенција за борбу против корупције, у складу са посебним законом.

Безбедносно проверавање

Члан 26.

Безбедносно проверавање лица која врше функцију, односно обављају послове и задатке у државним органима и посебним организационим јединицама из чл. 4. и 13. овог закона спроводе министарство надлежно за унутрашње послове, у сврху утврђивања постојања сметњи са становишта заштите јавног поретка и Безбедносно-информативна агенција, у сврху утврђивања постојања сметњи са становишта безбедности Републике Србије.

Безбедносно проверавање, на писмени захтев руководиоца државних органа или посебних организационих јединица из чл. 4. и 13. овог закона, може се обавити без знања лица која се проверавају, и то пре ступања на рад, односно функцију, током вршења функције, односно обављања послова, као и годину дана по престанку вршења функције, односно обављања послова.

У захтеву из става 2. овог члана мора се навести правни основ, сврха и обим проверавања.

У поступку безбедносног проверавања прикупљају се и проверавају подаци у погледу лица према коме се спроводи проверавање, неопходни да се оствари сврха безбедносног проверавања.

Безбедносно проверавање се врши обављањем разговора са грађанима, прикупљањем података од правних лица, других органа власти или увидом у регистре, евиденције, збирке и базе података који се воде на основу закона, као и предузимањем других мера у складу са законом и прописима донетим на основу закона.

О спроведеном безбедносном проверавању сачињава се извештај који се доставља државном органу или посебним организационим јединицама из чл. 4. и 13. овог закона који су упутили захтев за безбедносно проверавање. У извештају се не могу налазити подаци на основу којих би се откриле методе и поступци коришћени у прикупљању података, идентификовали извори података или припадници министарства надлежног за унутрашње послове, односно Безбедносно-информативне агенције који су учествовали у безбедносном проверавању.

Подаци прикупљени безбедносним проверавањем евидентирају се, чувају и штите у складу са законом којим се уређује тајност података и законом којим се уређује заштита података о личности, а користе се само у сврху за коју су прикупљени.

VIII. ЧУВАЊЕ ТАЈНИХ ПОДАТАКА

Члан 27.

Сва лица која извршавају послове и задатке у оквиру надлежности државних органа у сузбијању кривичних дела из члана 2. овог закона дужна су да податке и сазнања до којих дођу приликом обављања тих послова и задатака чувају као тајне податке, у складу са прописима којима се уређује тајност података.

Без одобрења надлежног јавног тужиоца не могу се јавно износити подаци из предистражног поступка и истраге у поступцима за кривична дела из члана 2. овог закона.

Подаци из чл. 25. и 26. овог закона су тајни подаци одређени у складу са законом којим се уређује тајност података.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Наставак рада постојећих органа и почетак рада нових органа

Члан 28.

Тужилаштво за организовани криминал, посебна одељења Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду и Посебна притворска јединица, образовани у складу са Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 27/03, 39/03, 67/03, 29/04, 58/04 – др. закон, 45/05, 61/05, 72/09, 72/11 – др. закон, 101/11 – др. закон и 32/13) настављају да раде у складу са овим законом од дана почетка примене овог закона.

Од дана почетка примене овог закона Служба за сузбијање организованог криминала, образована у складу са Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 27/03, 39/03, 67/03, 29/04, 58/04 – др. закон, 45/05, 61/05, 72/09, 72/11 – др. закон, 101/11 – др. закон и 32/13), наставља да ради као организациона јединица надлежна за сузбијање организованог криминала у Министарству унутрашњих послова, у складу са овим законом.

Посебна одељења за сузбијање корупције Вишег јавног тужилаштва у Београду, Краљеву, Нишу и Новом Саду, организациона јединица надлежна за сузбијање корупције у Министарству унутрашњих послова и посебна одељења за сузбијање корупције Вишег суда у Београду, Краљеву, Нишу и Новом Саду почињу са радом даном почетка примене овог закона.

Рад Безбедносно-информативне агенције и Војнобезбедносне агенције

Члан 29.

Независно од одредаба овог закона, Безбедносно-информативна агенција и Војнобезбедносна агенција настављају са радом у предметима кривичних дела организованог криминала, тероризма и корупције одређених овим законом, у складу са надлежностима и овлашћењима одређеним законима и другим прописима којима се уређује рад ових агенција, као и законом којим се уређује кривични поступак.

Започети поступци

Члан 30.

Кривични поступци покренути због кривичних дела из члана 2. овог закона окончаће се пред јавним тужилаштвом или пред стварно и месно надлежним судом, односно одељењем суда које је било функционално надлежно пре дана почетка примене овог закона.

Рок за доношење подзаконског прописа

Члан 31.

Подзаконски акти предвиђени овим законом донеће се до дана почетка примене овог закона.

До доношења аката предвиђених овим законом примењују се акти донети према одредбама Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 27/03, 39/03, 67/03, 29/04, 58/04 – др. закон, 45/05, 61/05, 72/09, 72/11 – др. закон, 101/11 – др. закон и 32/13), ако нису у супротности са овим законом.

Престанак важења ранијег закона

Члан 32.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 27/03, 39/03, 67/03, 29/04, 58/04 – др. закон, 45/05, 61/05, 72/09, 72/11 – др. закон, 101/11 – др. закон и 32/13).

Завршна одредба

Члан 33.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. марта 2018. године.